

De Vaste Sterren in de Astrologie
Een Praktische Toepassing

Johan Ligteneigen

Auteur: Johan Ligteneigen
Ontwerp omslag: Johan Ligteneigen
Gedrukt door: www.lulu.com

Copyright © 2011 J. Ligteneigen, Almere, Nederland

ISBN : 978-1-4475-3337-5

De tekst van hoofdstuk-1, enkele korte en lange citaten in diverse hoofdstukken en de astronomische informatie uit hoofdstuk-11 is onttrokken aan artikelen uit de Wikipedia en vallen onder de licenties van CC-BY-SA-3.0 of onder de GFDL. Dit betekent dat een vrij gebruik van deze tekst mogelijk is en niet valt onder het copyright van dit boek. De betreffende auteurs van de artikelen behouden hun rechten op deze artikelen. Links naar de licenties:
<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.nl> & <http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html>

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever. Een uitzondering hierop vindt u direct hierboven vermeld.

De auteur heeft zijn uiterste best gedaan om dit boek voor te bereiden, gebruikmakend van tabellen, zelf geschreven software en diverse zelfontworpen spreadsheets. Ondanks deze zorg kan de auteur geen garantie bieden voor ultieme compleetheid en nauwkeurigheid van de inhoud van dit boek. Ook kan de auteur geen aansprakelijkheid van welke soort dan ook aannemen voor de gegeven interpretatie en uitwerking de planetaire- en stellaire invloeden in een persoonlijke horoskoop.

Bezoek de website van de auteur op <http://home.kpn.nl/jligteneigen/index.html>
of google naar J. Ligteneigen

Eerste uitgave, April 2011.

Inhoudsopgave

Inleiding	7
Astronomisch gedeelte - H1. Sterren algemeen.....	9
1.01 Inleiding.....	9
1.02 Kernfusie.....	9
1.03 Kenmerken van sterren, massa.....	10
1.04 Kenmerken van sterren, afmetingen.....	10
1.05 Kenmerken van sterren, lichtkracht	10
1.06 Kenmerken van sterren, helderheid.....	10
1.07 Kenmerken van sterren, spectraalklasse.....	11
1.08 Sterrentypen, Hertzsprung-Russeldiagram.....	12
1.09 Sterrentypen, de verschillende sterrentypen en hun frequentie	13
1.10 Sterrentypen, populatie I, II en III.....	13
1.11 Naamgeving	13
1.12 Het ontstaan van sterren.....	14
1.13 Het einde van sterren, het einde van lichte sterren.....	14
1.14 Het einde van sterren gelijk aan de Zon.....	14
1.15 Het einde van zware sterren	15
1.16 Dubbelsterren.....	16
1.17 Soorten dubbelsterren	16
1.18 Fysische dubbelsterren	16
1.19 Waarneming van dubbelsterren.....	17
1.20 Geschiedenis van dubbelsterren.....	17
1.21 Eclipserende dubbelsterren	18
1.22 Evolutie van dubbelsterren.....	18
Astronomisch gedeelte - H2. Constellaties en sterrencatalogi.....	21
2.01 De eerste constellaties en de zodiak.....	21
2.02 De eerste Griekse beschrijvingen.....	22
2.03 Het werk van Hipparchus.....	23

Inhoudsopgave - 4

2.04 De Almagest van Claudius Ptolemeus	25
2.05 De sterrencatalogus in de Almagest: fraude of niet?.....	25
2.06 De periode van de Arabieren	28
2.07 Tycho Brahe.....	29
2.08 Johann Bayer	30
2.09 De zeevaarders van de 16 ^e eeuw	32
2.10 Snelle ontwikkelingen na Bayer's catalogus.....	33
2.11 Johan Hevelius.....	33
2.12 John Flamsteed	35
2.13 De ontwikkelingen na Flamsteed.....	37
2.14 De allernieuwste ontwikkelingen in de sterrencatalogi	41
2.15 Constellaties versus zodiaktekens.....	43
2.16 Grenzen van de constellaties.....	47
2.17 De constellatie Ophiuchus	48
2.18 De vorm van een constellatie door de eeuwen heen	49
Astronomisch gedeelte - H3. Enkele bijzondere onderwerpen	53
3.01 Inleiding.....	53
3.02 Schijnbare helderheid van sterren.....	54
3.03 Absolute helderheid van sterren.....	56
3.04 Precessie van de equinox en de verschuiving van de constellaties	58
3.05 De vier koninklijke vaste sterren uit het verre verleden.....	62
3.06 Rijzen en ondergaan van de vaste sterren	65
3.07 De vaste sterren in een astrologisch computerprogramma.....	74
3.08 Tabellen met de posities voor het jaar 2000 van 110 vaste sterren.....	76
3.09 Omzetten van Rechte Klimming en Declinatie naar Lengte en Breedte.....	79
3.10 Een speciaal overzicht van de declinaties van de vaste sterren.....	81
Astrologisch gedeelte – H4. Constellaties	85
4.01 Inleiding.....	85
4.02 Andromeda	86
4.03 Perseus en de ster Algol.....	94
4.04 Taurus en de sterrengroep Pleiaden (o.a. Alcyone)	99
4.05 Taurus en de sterrengroep Hyaden.....	102
4.06 Auriga (Voerman) en de ster Menkalinan.....	105
4.07 Leo en Hydra (incl .Corvus en Crater).....	107
4.08 Ophiuchus en Serpens.....	119
4.09 Scorpio en Libra.....	130
4.10 De overige klassieke constellaties in alfabetische volgorde	142
Aquarius, Aquilla, Ara	143
Argo Navis, Aries	144
Boötes, Cancer	145
Canis Major.....	146
Canis Minor	147
Capricornus.....	148
Cassiopeia, Centaurus	149
Cepheus, Cetus.....	150
Comae Berenices.....	151

Corona Australis	152
Corona Borealis, Cygnus	153
Delphinus, Draco	154
Equuleus, Eridanus	155
Gemini, Herkules	156
Lepus (de Haas)	157
Lupus (de Wolf), Lyra	158
Orion	159
Pegasus, Perseus	160
Pisces	161
Piscis Australis, Sagitta	163
Sagittarius	164
Triangulum	165
Ursa Major	166
Ursa Minor, Via Lactea	167
Virgo	168
4.11 De resterende constellaties in alfabetische volgorde	169
Astrologisch gedeelte – H5. De Via Combusta	181
5.01 Inleiding	181
5.02 Het gebied van de Via Combusta	183
5.03 De invloed van de Via Combusta	184
5.04 De werkelijke Via Combusta	184
5.05 De moderne mythe van de Via Combusta	189
Astrologisch gedeelte – H6. De afzonderlijke vaste sterren	191
6.01 Inleiding	191
6.02 Een analyse naar de planeetinvloed van sterren	192
6.03 De initiële werking van de vaste sterren	194
6.04 De invloed van de sect van de planeten op het resultaat	200
6.05 Sterren met een Zon- of Maaninvloed	206
6.06 De invloed van de helderheid van de sterren	212
6.07 De werkzame orb van de vaste sterren	213
6.08 De werkzame aspecten met de vaste sterren	216
6.09 Het algehele beeld van de horoskoop is allesbepalend	217
Astrologisch gedeelte – H7. Praktisch werken met vaste sterren	225
7.01 Inleiding	225
7.02 Het gebruik van het aspectenrapje	225
7.03 Voorbeelden: radix invloeden	228
7.04 Voorbeelden: progressies over de vaste sterren	243
Astrologisch gedeelte – H8. Bijzondere verbanden tussen de sterren	249
8.01 Inleiding	249
8.02 Het onderzoek naar de onderlinge verbanden	249

Inhoudsopgave - 6

Astrologisch gedeelte – H9. De waarde van een computerprogramma	
m.b.t. de toepassing van de vaste sterren	257
9.01 Inleiding	257
9.02 De Vaste Sterren binnen Newcomb Versie-4	258
9.03 De Vaste Sterren binnen Newcomb Versie-5	262
Astrologisch gedeelte – H10. De vaste sterren en mundane astrologie	269
10.01 Inleiding	269
10.02 Het weer volgens de configuraties van de Vaste Sterren met de Zon	270
10.03 Statische- en dynamische assen in de astrologie	272
10.04 De passage van de sterren door de decanaten en de terms van de tekens	279
10.05 De passage van Vaste Sterren langs ASC en MC van steden	283
10.06 Overige invloed van de Vaste Sterren op het wereldgebeuren	290
Astrologisch gedeelte – H11. De invloed van de individuele vaste sterren	299
Overzicht van genoemde personen, steden en landen	407
Overzicht van afbeeldingen	410
Afbeeldingen met wel/geen copyright	415
Alfabetische index.....	416

Inleiding

Wie wel eens tijdens een vakantie in een mooi ver land naar de nachtelijke hemel heeft gekeken, heeft dit waarschijnlijk met grote verwondering gedaan. De verschillende kleuren van sterren, hun grootte, hun aantal en wellicht het aanschouwen van de melkweg zal menig mens in zijn geheugen hebben opgenomen en bij dit alles wellicht ook een gevoel van nietigheid hebben gekregen bij het bekijken van dit machtige kosmische schouwspel.

In onze huidige tijd met een toenemende lucht- en lichtvervuiling is het niet meer zo goed mogelijk om deze sterrenpracht met eigen ogen waar te nemen. Wie echt nog al deze verschijnselen goed wil zien – met of zonder verrekijker of telescoop – zal genoodzaakt zijn om naar een land te gaan waar deze vervuiling nog niet zo heeft toegeslagen als in onze drukbevolkte- en overgeïndustrialiseerde gebieden.

De Ouden echter uit de Babylonische-, Egyptische- of Griekse tijd waren in het geheel niet gehinderd door de genoemde vervuiling en hadden een prachtig overzicht van de hemel zoals deze zich aan hen toonde, hetzij bij nacht of overdag. Gedurende vele honderden, zometertijd duizenden jaren werden door de Ouden de invloeden opgetekend wanneer bepaalde sterren op een bepaalde plaats aan de hemel stonden en wanneer de bij hen bekende planeten zich in de buurt van bepaalde sterren ophielden. Van de vele duizenden sterren die met de heldere hemel van destijds door de Ouden waargenomen werden, zijn er toch slechts een “beperkt” aantal genoteerd, beschreven en gecatalogiseerd door onder andere Eudoxus, Aratus, Timocheus, Hipparchus en Ptolemeus om er slechts enkelen te noemen.

Veel van die destijds beschreven sterren en constellaties en de invloeden ervan zijn verloren gegaan in de lange tijd van duizenden jaren. Slechts bepaalde werken zijn in hun geheel bewaard gebleven en van andere geschriften zijn slechts fragmenten bewaard gebleven op papyrus of op kleitabletten. Sommige schrijvers uit de oudheid hebben commentaren geschreven op eerdere werken, die inmiddels verloren zijn gegaan. De commentaren echter zijn bewaard gebleven of vertaald naar het Perzisch of het Arabisch en deze zijn bijzonder waardevol gebleven.

Op deze wijze is er toch een en ander overgeleverd en vele generaties astrologen uit de Middeleeuwen en uit de 17^e eeuw en ook de moderne astrologen bedienden en bedienen zich nog steeds van die oeroude informatie over de toepassing van de Vaste Sterren in de astrologie.

Inleiding - 8

Dit boek bestaat uit twee delen: een astronomisch gedeelte en het grootste deel is gewijd aan de toepassing binnen de astrologie.

Het **astronomisch gericht deel** bestaat uit drie hoofdstukken. **Hoofdstuk-1** bevat algemene informatie over sterren, hun ontstaan, classificatie, helderheid, spectraalklasse, dubbelsterren en het einde van sterren. Deze informatie is hoofdzakelijk encyclopedisch van aard.

Hoofdstuk-2 gaat in op het ontstaan van de eerste constellaties en de verdere rol van de astronomie bij de waarnemingen van recentere sterren en constellaties en het vervaardigen van sterrenkaarten.

Hoofdstuk-3 gaat dieper in op enkele belangrijke begrippen uit het eerste hoofdstuk. Deze begrippen spelen een belangrijke rol bij het verdere astrologisch gedeelte van dit boek. Zo is onder andere de helderheid een begrip dat zeer vaak wordt vermeld in diverse astrologische teksten. Even belangrijk is het om te weten hoe de posities van de belangrijkste Vaste Sterren worden berekend, maar ook is het belangrijk te weten wanneer de sterren rijzen (opkomen) of ondergaan. Hiervoor worden diverse formules gegeven met enkele voorbeelden. Tevens wordt aandacht gegeven aan de vorm en de positie van de sterren en constellaties door de eeuwen heen. Tot slot wordt de tabel getoond met de lengte, breedte, Rechte Klimming en declinaties van alle in het astrologische deel vermelde sterren.

Het grootste deel van het boek is (uiteraard) **astrologisch gericht** en bestaat uit 7 hoofdstukken.

Hoofdstuk-4 gaat verder in op de constellaties, maar dan vanuit mythologisch opzicht. Ook de afzonderlijke sterren binnen de constellaties krijgen hier aandacht. Dit hoofdstuk vormt dé kern van de kennis over de constellaties en de daarbij behorende vaste sterren. Met zeer veel voorbeelden en figuren wordt de bedoeling van dit hoofdstuk verduidelijkt.

Hoofdstuk-5 werpt een nieuw licht op de Via Combusta, een gebied in de zodiak tussen 15° Weegschaal en 15° Schorpioen, althans dat dacht men. De huidige analyse schetst een ander beeld van deze “verbrande weg” die vooral bij de uurhoekastrologie wordt gebruikt.

De werking van de afzonderlijke vaste sterren wordt uitgebreid uiteen gezet in **hoofdstuk-6**. De sterren hebben een initiële werking, maar werken ook volgens de planeten in de horoskoop. Met veel voorbeelden wordt eindelijk duidelijk hoe men met de individuele sterren moet omgaan in een horoskoop.

Echte praktische voorbeelden van de theorie uit hoofdstuk-6 worden in **hoofdstuk-7** gegeven.

Ook wordt duidelijk welke onderdelen van een horoskooptekening noodzakelijk zijn.

Sommige sterren staan in een vaste verbinding met enkele andere sterren. Op die manier ontstaan zelfs clusters van sterren die permanent met elkaar in een vierkant staan. **Hoofdstuk-8** geeft aandacht aan dit verschijnsel, terwijl in **hoofdstuk-9** het belang van een goed astrologieprogramma wordt benadrukt. Het door de auteur gemaakte programma Newcomb V4 en V5 wordt daarin toegelicht m.b.t. het gebruik van de vaste sterren. **Hoofdstuk-10** gaat in op de interessante toepassing van de vaste sterren op de mudane astrologie. Met diverse voorbeelden wordt het praktisch gebruik ervan verklaard. Een groot hoofdstuk-11 geeft per vaste ster de vermeende invloed en werking volgens Ptolemeus en andere grote astrologen uit de 19^e en 20^e eeuw, ook wordt veel astronomische informatie gegeven over de betreffende sterren.

Astronomisch gedeelte

H2. Constellaties en sterrencatalogi

2.01 De eerste constellaties en de zodiak

Zeer waarschijnlijk zijn de verhalen over de eerste constellaties afkomstig uit zeer vroege bronnen, zoals de Babyloniërs of de Egyptenaren. De oude Grieken hebben tenslotte altijd hun bewondering uitgesproken over de Chaldeeërs en de Egyptenaren. Volgens Olcott¹ zijn de autoriteiten op historisch gebied het er over eens dat de eerste kennis over de sterren niet direct bij de Babyloniërs zelf vandaan kwam, maar bij een volk de “Akkadiërs” genoemd, die leefden in de bergen in het gebied wat nu Zuid-West Iran zou zijn. De Akkadiërs verzamelden hun kennis door observaties vanuit de hooggelegen gebieden en de sterren werden van namen voorzien en ook genummerd. De Babylonische kleitabletten, de alleroudste gegevensdragers uit die tijd onthullen dat de Akkadiërs hun hemel en dierenriem in Babylonië in de periode 3000 v.Chr. introduceerden. De dierenriem van de Akkadiërs komt vrijwel overeen met onze huidige zodiak.

Uit de oudste afbeeldingen van constellaties blijkt een merkwaardig feit: ze beslaan slechts een klein deel van de hemel en een groot cirkelachtig gebied aan de Zuidelijke hemel is geheel leeg. Dit bracht enkele astronomen op het idee dat de waarnemers wel eens een Noordelijke verblijfplaats zouden hebben, waardoor ze een deel van de Zuidelijke hemel gewoonweg niet konden waarnemen. Door een bewoonde breedte tussen de 36° en 42° Noord aan te nemen en de afbeeldingen te reconstrueren zodat het lege gedeelte overeenkwam met de Zuidpool, kwamen de astronomen op een datum rond de 2800 v.Chr. wat de meest waarschijnlijke periode is dat de oudste constellaties zijn bedacht.

Olcott² vermeldt verder dat in de constellatieafbeeldingen dieren zoals de olifant, de kameel, het nijlpaard, de krokodil of de tijger ontbreken, dus is het niet aannemelijk dat in de landen India, Arabië of Egypte de constellaties zijn “geboren”. Als de aanname van de breedte tussen 36° en 42° Noord juist is, dan vallen ook Egypte en Babylon af als landen. Het feit dat de Leeuw een der constellaties is, zou ook Griekenland, Italië en Spanje doen afvallen, want de leeuw kwam daar niet voor.

Astronomisch gedeelte – H2. Constellaties en sterrencatalogi - 22

In dat geval blijven enkele landen over als de meest waarschijnlijke geboortegrond voor de constellaties en dat zijn dan Klein-Azië, Armenië en de gebieden die begrensd worden door de Zwarte Zee, Kaspische Zee en de Middellandse Zee.

In de dageraad van onze beschaving waren de mensen erg aangewezen op wat er zich in de hemel allemaal afspeelde. De strikte regelmaat waarmee sterren opkwamen, de gang van de Zon door de constellaties heen werden vaste bakens die een bepaalde houvast gaven. Zeer waarschijnlijk dienden bepaalde sterren en constellaties ook als een soort van klok gedurende de nacht en als een kalender door het gehele jaar heen. Maar ook de boeren op het land en anderen die erg van de natuur afhankelijk waren, zullen heel goed hebben gelet op de sterren die ongetwijfeld aanduiders waren van de zaaitijd en de periode van oogsten. En buiten dit alles om dienden bepaalde sterren, zoals o.a. de Poolster en constellaties, zoals de Grote Beer ook nog in de navigatie van schepen.

De opkomst en ondergang van sterren en constellaties werden zaken van groot belang voor de mensen op het land en ter zee. Bepaalde sterren werden ook in meteorologisch opzicht gebruikt en wij kunnen dus gerust stellen dat het belang van sterren en constellaties alsmáar groter werd. Veel later toen de astrologie haar intrede deed, werden de constellaties en sterren als onmisbaar beschouwd.

Ook de verdeling van de dierenriem in twaalf tekens, het aantal maanden in het jaar, is een feit van grote betekenis, want wij moeten er van uit gaan dat dit zodanig was geconstrueerd dat de positie van de Zon tussen de sterren op deze wijze kon worden gevolgd. Experts geven aan dat de oorsprong van de zodiak wordt ingeschat op 3000 v.Chr. wat heel goed overeenkomt met de positie van de vier Koninklijke sterren Aldebaran, Regulus, Antares en Fomalhaut, allemaal sterren van de 1^e magnitude helderheid, op de vier kardinale punten van de dierenriem. Ram, Kreeft, Weegschaal en Steenbok. Over deze vier Koninklijke sterren volgt in hoofdstuk-3 nog meer uitleg.

2.02 De eerste Griekse beschrijvingen

Wanneer de eerste sterrenconstellaties door de mens zijn bedacht en beschreven, is niet met nauwkeurigheid vast te stellen. Dat de geschiedenis ervan een erg lange is, hoeft niet in twijfel te worden getrokken. Het is algemeen bekend dat in de tijden van **Homerus** (8^e eeuw v.Chr.) en **Hesiodus** (8^e eeuw v.Chr.) tot aan **Ptolemeus** toe (150 na Chr.) de Grieken erg geïnteresseerd waren in de constellaties aan de hemel en vele van hun geschriften zijn voor latere generaties bewaard gebleven.

In de verhalen van **Thales** (Grieks astronoom en filosoof, 640-546 v.Chr.) wordt al gesproken van de constellatie Ursa Major (de Grote Beer), de ster Sirius en de sterrencluster de Pleiaden. Wellicht had hij deze kennis opgedaan tijdens zijn verblijf in Babylon.

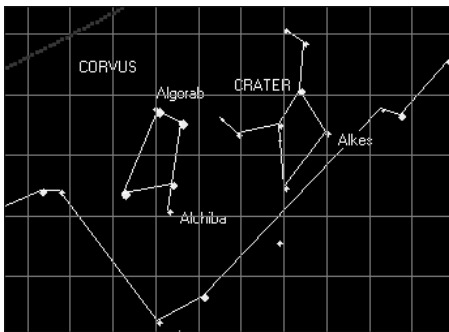
De Griek **Eudoxus** (ca. 360 v.Chr.) bracht zijn verhalen volgens velen naar aanleiding van zijn ervaringen in Egypte, waar hij 16 maanden verbleef om zijn studie in astronomie te vervolgen, en verwerkte zijn kennis over de constellaties in zijn werk, de *Phainomena*. Helaas is van dit werk in proza niets overgebleven, maar **Aratus**, de dichter uit Alexandrië (ca. 270 v.Chr.) heeft het werk van Eudoxus in vers omgezet en dit is wél voor het nageslacht behouden gebleven.

Astronomisch gedeelte – H2. Constellaties en sterrencatalogi - 23

Aratus kwam uit Soli in Cililië (het huidige Zuid-Oosten van Turkije) en was hofarts van de Koning van Macedonië en was een tijdgenoot van **Aristarchus** en **Theocritus**. Aratus noemde zijn in versregels omgezette werk ook de *Phainomena*³ en beschrijft daarin 47 constellaties, waarvan hieronder twee voorbeelden vermeld worden.

“..de constellatie van de Centaur zult gij vinden onder twee andere. Het gedeelte in menselijke vorm ligt onder Scorpio, maar de rest, de voorkant van het paard en zijn staart, liggen onder de klauwen (van de Schorpioen, nu Weegschaal – JL). Hij schijnt voor altijd zijn rechterhand uit te strekken naar het ronde Altaar (ook een constellatie – JL), maar ondanks dit heeft zijn hand stevig aan een ander teken vastgegrepen, namelijk het Beest, zoals de Ouden dit genoemd hebben...”

“... een andere constellatie ligt onderaan, die men Hydra noemt. Als een levend wezen slingert hij zijn spiraalvorm ver weg. Zijn kop komt uit onder het midden van de Krab (de Kreeft – JL), zijn krul onder het lichaam van de Leeuw en hij heeft zijn staart boven de Centaur hangen. In het midden van zijn spiraalvorm is de Crater (de Beker – JL) gesitueerd en aan het uiteinde staat het beeld van de Raaf die op de slang schijnt te pikken...”

Afb. 4. De constellaties Corvus, Crater en Hydra.

“...al deze constellaties kunt gij opmerken als de seizoenen voorbij gaan, elke constellatie op zijn eigen bepaalde tijd, want allemaal zijn ze onveranderlijk en stevig vastgelegd in de hemelen om als ornamenten te dienen tijdens de passerende nacht...”

De constellaties die door Aratus zijn beschreven, komen overeen met de constellaties zoals die tussen 2000 en 3000 v.Chr. aan de hemel stonden en weerspiegelen niet de posities uit zijn eigen tijd. Dit feit leidde tot vele kritieken op het werk van Aratus, maar deze was tenslotte ook geen astronoom. Ondanks dit feit bleef de *Phainomena* een gerespecteerd werk gedurende vele eeuwen tot aan de 6^e eeuw na Chr.

2.03 Het werk van Hipparchus

Hipparchus werd geboren in Nicaea (in het huidige Turkije) en hij is waarschijnlijk gestorven op het eiland Rhodos. Gedurende de jaren 162 tot 127 v.Chr. was hij werkzaam als astronoom en deed zijn observaties op het eiland Rhodos nabij Griekenland, naar alle waarschijnlijkheid net even buiten de stad Lindos, blijkens de berekeningen uit de declinaties van de sterren uit zijn catalogus⁴. Over zijn geboortjaar is nog wat twijfel, maar dit is waarschijnlijk rond 190 v.Chr.

Astronomisch gedeelte

H3. Enkele bijzondere onderwerpen

3.01 Inleiding

In het vorige hoofdstuk zijn op diverse plaatsen al enkele termen genoemd met betrekking tot de vaste sterren die van groot belang zijn voor de nog komende hoofdstukken in dit boek. Een zeer belangrijke is de zogenaamde *schijnbare helderheid*, waar de Ouden al melding van deden, zoals Hipparchus en Ptolemeus.

Ook werd de term *precessie van de Equinox* vaak genoemd in verband met de posities van de constellaties en de afzonderlijke sterren. In dit hoofdstuk worden de formules gegeven met enkele voorbeelden om zelf de precessie op enig moment te kunnen uitrekenen. Een interessante toepassing van de precessie is het bepalen van de posities van de vier Koninklijke Sterren die in het verre verleden een zeer voorname rol speelden en nog zeer vaak vermeld worden in diverse boeken over de invloed van de Vaste Sterren.

Uiteraard kunnen wij niets beginnen zonder diverse *berekeningen aan de posities van de vaste sterren*. In de betreffende paragraaf worden de formules gegeven om uit Rechte Klimming en Declinatie de Lengte en Breedte te kunnen berekenen, rekening houdend met de jaarlijkse snelheid van de sterren in rechte klimming en declinatie.

Natuurlijk is het dan ook interessant om te kunnen berekenen wanneer bepaalde sterren *opkomen boven de horizon en wanneer zij weer ondergaan*. Ook hiervoor zullen de formules worden gegeven met daarbij enkele rekenvoorbeelden. Bepaalde sterren komen (op onze breedtegraden) nooit op en gaan ook nooit onder: de zogenaamde *circumpolaire sterren*. Ook hieraan zal aandacht worden geschonken.

In het verlengde van bovengenoemde paragraaf zal ook worden gekeken naar het zogenaamde *heliacale rijzen van sterren*, zoals het bekende voorbeeld van Sirius de hondsster in vroege tijden waaraan grote betekenis werd gehecht.

Met al dit rekenwerk is het interessant om eens te kijken wat een *softwareprogramma* hierin kan betekenen op astronomisch gebied (het rekenwerk). Tot slot worden *de tabellen* gegeven van de *120 belangrijkste in dit boek vermelde sterren* met de posities in rechte klimming en declinatie voor het jaar 2000 alsmede de jaarlijkse snelheden.

3.02 Schijnbare helderheid van sterren

In paragrafen 1.05 en 1.06 heeft u kunnen lezen dat de sterren nogal variëren in lichtkracht en afstand. Deze twee factoren zorgen ervoor dat wij de sterren waarnemen met een zekere helderheid, de *schijnbare helderheid* genoemd. Deze helderheden werden 2000 jaar geleden ook al waargenomen en Hipparchos was een der eersten om de sterren een classificatie mee te geven, de zogenaamde *magnitude*. Daarna gebruikte vrijwel iedereen deze classificatie, waaronder ook natuurlijk Ptolemeus. De helderste sterren aan de hemel kregen magnitude-1 vermeld, de iets minder heldere kregen magnitude-2 en zo steeds verder tot aan magnitude-6, de helderheid waarbij een ster nog nét door het menselijk oog kan worden gezien. Toen later door de komst van de telescopen ook minder heldere sterren konden worden waargenomen, werd de schaal van de magnituden verder uitgebreid en in feite is de schaal erg groot en loopt voor het praktisch gebruik tot ca. magnitude-20. Rond de jaren '20 van de vorige eeuw werd ingeschat dat het totaal van de met het blote oog waarneembare sterren aan de hemel zo'n kleine 3400 stuks bedroeg, uitgaande van sterren met een declinatie groter dan 35° Zuid. De verdeling van die waarneembare sterren zag er destijds als volgt uit:

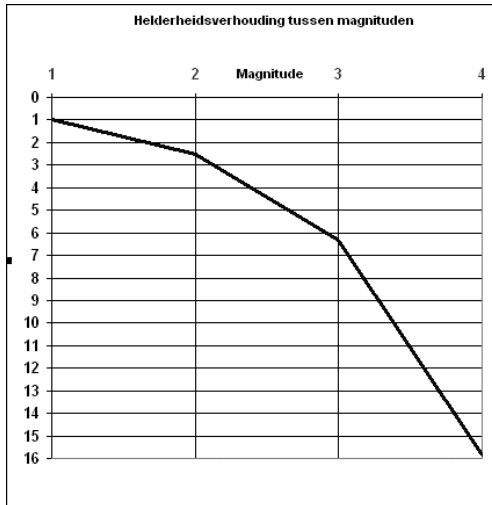
Magnitude	Aantal sterren
1	14
2	48
3	152
4	313
5	854
6	2010
Totaal	3391

De catalogus van Hipparchos telde 49 constellaties en 1080 sterren, Plinius (78 n.Chr.) vermeldde in zijn *Historia Naturalis* 72 constellaties en 1600 sterren en Ptolemeus gebruikte in zijn *Almagest* een 48-tal constellaties en 1028 sterren die een declinatie hadden van meer dan 54° Zuid.

Natuurlijk worden al deze sterren niet gebruikt bij een horoskoop, het zou een ware “overkill” betekenen. Ook de Ouden deden dit niet: zij gebruikten over het algemeen de meest helderste sterren uit de groep magnitude-1 t/m magnitude-3 en dan ook nog eens de sterren die vrij dicht bij de ecliptica liggen: het pad van de Zon, de Maan en de planeten binnen een zekere bandbreedte.

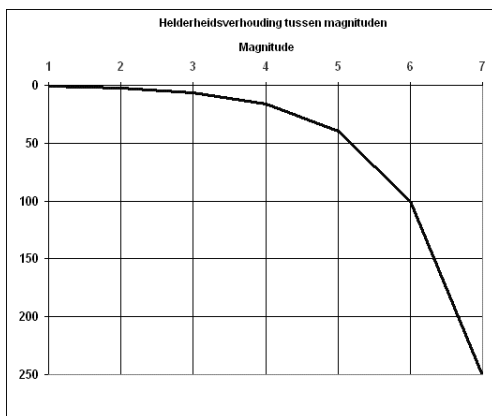
Pas in de loop van de 19^e eeuw werd de magnitudeschaal geformaliseerd. In 1856 werd door **N.R. Pogson** een schaalverdeling gedefinieerd waarbij hij stelde dat een verschil van 5 magnituden overeen kwam met een helderheidsverschil van 100. Dus een zwakke ster met magnitude-6 is 100 keer minder helder dan een ster met magnitude-1. Deze helderheidsverschillen zijn hieronder afgebeeld in twee grafiekjes. Het eerste grafiekje laat de helderheidsverschillen zien tussen sterren van magnitude-1 tot magnitude-4. Een ster met magnitude-1 is 16 keer helderder dan een ster van magnitude-4. Een ster met magnitude-1 is ca. 2,5 keer helderder dan een ster van magnitude-2. Een voorbeeld hiervan zijn de sterren Spica (magnitude-1) en Castor (magnitude-2).

Astrologisch gedeelte – H3. Enkele bijzondere onderwerpen - 55

Afb. 25 Helderheidsverschillen tussen sterren met magnitude-1 tot 4.

Het tweede grafiekje laat grotere verschillen zien in helderheid voor sterren tussen magnitude-1 en magnitude-7.

Afb. 26. Helderheidsverschillen tussen sterren met magnitude-1 tot 7.

U ziet in deze grafiek mooi dat een ster van magnitude-1 en een ster van magnitude-6 met elkaar een factor 100 in helderheid verschillen. Evengroot is het helderheidsverschil tussen een ster van magnitude-2 en magnitude-7, volgens de schaal van Pogson.

Tot nu toe hebben wij het gehad over *schijnbare helderheden*, helderheden die door een observator worden gezien/gemeten. Zo heeft onze Zon een schijnbare magnitude van -26,8. De schaal van Pogson bevat namelijk ook de magnituden nul, min-1 en alle andere negatieve waarden. De ster Sirius heeft een schijnbare magnitude van -1,46, met andere woorden hij verschilt met Spica (die magnitude 1 heeft) dus 2,46 magnituden en dat is volgens het bovenste grafiekje een factor 5 helderder dan Spica. De ster Sirius is de helderste ster aan de hemel.

Astrologisch gedeelte – H4. Constellaties - 94

dant loepzuiver zou zijn dan zou de Zon deze oppositie op 12 maart 2006 maken. Ik vermoed dat Milosevic als gevolg van zijn eigen overlijden geen vonnis meer zal krijgen. Ondanks het feit dat niemands dood in welke horoskoop dan ook is af te lezen, denk ik dat deze bijzonder slechte positie (Zon in Weegschaal = in val, Zon in Maagd staat zwak) en door het jarenlang vierkant met Saturnus volkomen is uitgeteerd...". Milosevic overleed op 11 maart vroeg in de ochtend aan een hartprobleem (de Zon oppositie Ascendant).

Uitsluitend dát aspect was verantwoordelijk voor zijn dood, geen enkel ander. De progressieve gang van Mars door de constellatie Andromeda is echter wel een ándere toevoeging op wat wij al wisten uit de horoskoop, namelijk dat Milosevic een gevoelloze, medogenloze schurk was, ook al aangegeven doot het permanente vierkant tussen Saturnus en de Zon in een horoskoop waarin het waterelement totaal ontbreekt: er is geen compassie en geen gevoel bij hem aanwezig.

De aanwezigheid van Mars “conjunct” de constellatie Andromeda moeten wij dus zien als een extra toevoeging. Het maakt het beeld compleet van Milosevics handelen en toont de achterliggende motivatie voor al datgene wat er gebeurd is.

Marcus Manilius schrijft nog: “...de man wiens geboorte overeenkomt met het rijzen van Andromeda uit de zee, zal meedogenloos blijken te zijn, een geveer van straffen, een bewaker van de kerkers. Hij zal arrogant ter zijde staan terwijl de moeders van de gewraakte gevangenen huilend op de drempel liggen en de vaders van hen de hele nacht liggen te waken om de laatste kussen van hun zonen op te vangen die in hun laatste ademtocht de dood voelen naderen. Uit diezelfde constellatie komt de persoon als beul, die klaar staat om voor geld een snelle dood te verzorgen of de rituelen van een brandstapel. Voor hem betekent de executie inkomsten, kortom hij is de man die ongeroerd kan staan kijken naar Andromeda, geketend aan de rots. Als bewaker van de gevangenen, wordt hij soms zélf een gevangene, geketend aan criminelen om ze zo voor executie te behoeden...”.¹⁴. Is dit geen treffende beschrijving van datgene wat er gebeurd is? Manilius schreef deze versregels in de periode 14 voor Chr. tot 30 na Chr.

4.03 Perseus en de ster Algol

U weet inmiddels uit bovenstaande mythe van Andromeda dat Perseus, de redder eerst op weg was geweest om het hoofd van Medusa af te hakken. Medusa was de enige sterfelijke Gorgon, haar andere twee zusters waren onsterfelijk. In de meeste mythologische verhalen over Medusa wordt de held Perseus op pad gestuurd door koning Polydectes van het eiland Seriphos om het hoofd van Medusa te brengen. Polydectes zou gaan trouwen en beval dat iedere man hem geschikte kado's zou geven voor de trouwerij. Perseus had geen geld en kon Polydectes geen kado aanbieden, waarop Perseus aanbood om voor Polydectes alles te doen wij hij maar wenste. Op die manier kwam de wens voor het hoofd van Medusa ter sprake. Perseus mocht niet meer op het eiland terugkeren als hij het hoofd niet bij zich had.

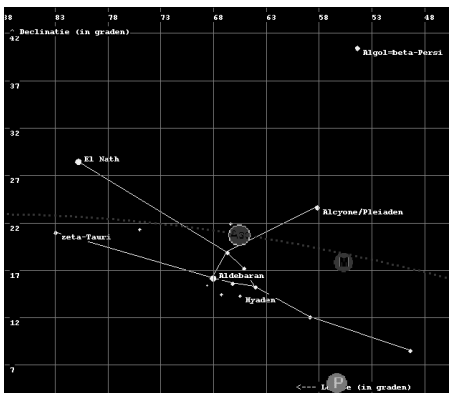
Met de hulp van Athene die hem een zwaard en een spiegelend schild geeft en Hermes die hem de gevleugelde sandalen leent en de helm waarmee hij onzichtbaar kan worden, gaat Perseus op pad. Door in het spiegelend schild te kijken terwijl hij het hoofd van Medusa afhakt, verandert Perseus niet in steen. Bij het afhakken van het hoofd, ontspringen er vanuit de nek twee creaturen: het gevleugeld paard Pegasus en de reus Chrysaor met een gouden zwaard. Deze wezens kwamen voort uit de zwangerschap van Medusa die door Neptunus was veroorzaakt. Op alle sterrenkaarten vindt u de mythologische Perseus terug, inclusief de ster Algol, die wordt aangeduid als beta-Persei, waarvan hieronder een kleine afbeelding.

Afb. 48 Afbeelding van de mythologische figuur Perseus

De ster Algol wordt beschouwd als de meest slecht werkende vaste ster aan de hemel. Er zijn vele slecht werkende sterren, zoals Alpheratz of Prima Hyadum, Antares, maar de meest slechte werking wordt toch aan Algol toegekend. Deze ster is niet eens een grote heldere ster, maar is een bedekkingsveranderlijke waarbij twee sterren om elkaar heen draaien, de ene ster is helderder dan de ander die - van de aarde uit gezien - elkaar beurtelings verduisteren. De ster bezit dus een veranderlijke lichtsterkte. De primaire bedekkingsperiode duurt in zijn geheel ongeveer 9,5 uur en herhaalt zich elke 2 dagen 20 uur 49 minuut. Dit is natuurlijk al een bijzonderheid op zich en accentueert de bijzondere werking van Algol.

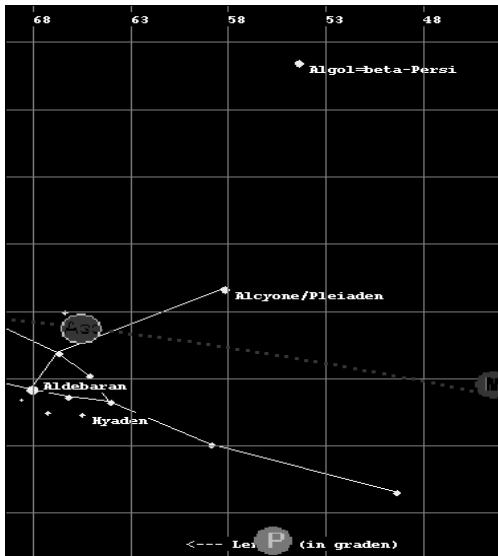
Ptolemeus kent er een invloed aan toe van Saturnus en Jupiter, met de nadruk op Saturnus als eerstgenoemde planeet. De declinatie van deze ster is vrij groot (ca. 40°N), dus doorgaans zullen de huizen en planeten nooit werkelijk conjunct met deze ster kunnen staan. Net zoals bij de sterren uit Andromeda, moeten wij dus aanvullende eisen stellen, zoals de plaatsing in een cardinaal huis en het liefst dicht tegen de cusp aan. Ook de planeten moeten dicht in de buurt staan om enerzijds de constellatie te beïnvloeden, maar ook zodat de invloed van de ster op de planeet kan inwerken. Beiden gebeuren tegelijk bij alle conjuncties met vaste sterren. Hieronder wordt een voorbeeld getoond van Fritz Haarmann, geboren op 25 okt. 1879 om 18.00.00 uur (ongecorrigeerd) te Hannover. Deze man pleegde tussen 1918 en 1924 een 24-tal moorden! In december 1924 werd hij veroordeeld tot onthoofding, hetgeen werd uitgevoerd op 15 april 1925. Eerst krijgt u de radix situatie te zien, waarbij de ster Algol is getoond, die boven de constellatie Taurus (Stier) staat.

Afb. 49 Radixsituatie in de constellatie Taurus van Fritz Haarmann

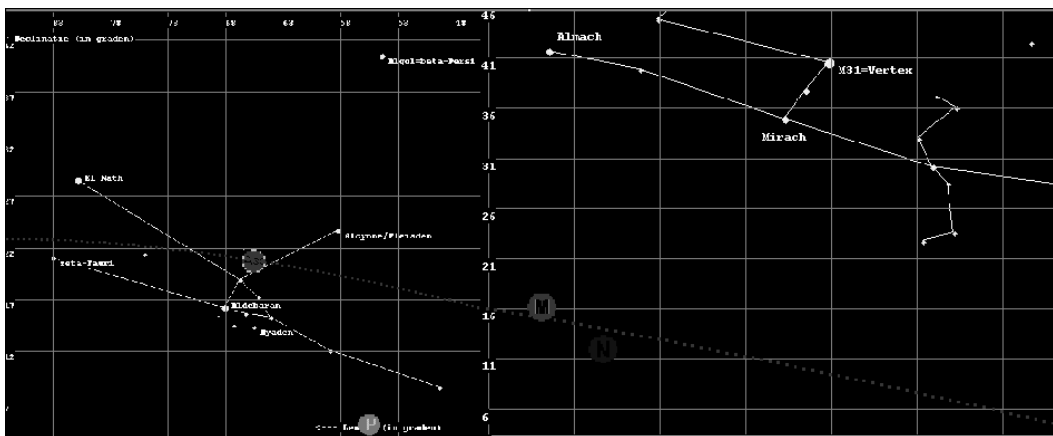
Astrologisch gedeelte – H4. Constellaties - 96

U ziet hier de Ascendant op 6° Tweelingen staan, midden boven de kop van de Stier waar deze conjunct de Hyaden staat, een groep gewelddadige sterren. De planeet Mars staat op 26.11 Stier en dit is op 1,7 graden afstand van de kwaadwillige ster Algol, die u helemaal bovenin de afbeelding ziet staan. Merk tevens op dat de planeet Pluto zo goed als conjunct staat met Mars en daarmee de kwade invloed op de constellatie en de ster Algol versterkt. Zowel Mars als Pluto staan in Stier volkomen verkeerd zodat de kwaadwillige en perverse werking zeer wordt versterkt. Mars en Pluto zijn de meest kwade invloeden die men kan ervaren wanneer deze samen in een constellatie staan en dan ook nog eens dicht bij een ster. Haarmann pleegde die moorden tussen 1918 en 1924 en hieronder kunt u zien hoe de planeet Mars beweegt door de jaren heen. Als eerste ziet u de situatie voor 1915. Haarmann is dan (min-1 gezien) 35 jaar oud.

U ziet hier in de afbeelding de planeet Mars helemaal naar “rechts” bewegen. Mars staat namelijk retrograde en is rond die tijd op 15° Stier aangekomen en is langzamerhand zódanig ver teruggelopen dat hij de constellatie Andromeda is genaderd en hierover heeft u reeds voldoende kunnen lezen. Hij werkt daar averechts en werkt aan zijn eigen ondergang. Op 15 april 1925 wordt Haarmann terechtgesteld, onthoofd, zoals Medusa ook overkwam. Mars die in de radix samen met Pluto conjunct Algol staat, is nu vrijwel precies aangekomen bij Almach, de ster uit de constellatie Andromeda, volgens onderstaande afbeelding, waarbij beide constellaties aan elkaar zijn “geplakt”, zodat zowel Mars als Pluto zichtbaar blijven.

Afb. 50 Situatie in de constellatie Taurus voor 1915 – Fritz Haarmann

Afb. 51 Situatie in de constellaties Taurus en Andromeda voor 1925 – Fritz Haarmann

Astrologisch gedeelte

H6. De afzonderlijke vaste sterren

6.01 Inleiding

Het huidige hoofdstuk vormt samen met hoofdstuk 4 dé astrologische kern van dit boek. De afzonderlijke sterren die deel uitmaken van een constellatie zijn onlosmakelijk verbonden met die constellatie, ondanks dat hun individuele invloed net even iets anders kan zijn dan de invloed van naburige sterren uit diezelfde constellatie. Zo hebben alle sterren uit de constellatie Cetus (de Walvis, het zemonster) de invloed van Saturnus, net zoals de gehele constellatie naar de aard van Saturnus werkt. De sterren uit de constellatie Taurus hebben verschillende invloeden, zoals Mars-Maan, Saturnus-Mercurius en Mars ongemengd. Zo geldt voor vrijwel alle constellaties dat de individuele sterren doorgaans van verschillende aard zijn en dus ook verschillend werken in een horoskoop.

De grote vraag die iedereen bezig houdt, is: hoé werken nu eigenlijk die vaste sterren? Het antwoord daarop is voor bijna 90% te geven en wordt in dit hoofdstuk uit de doeken gedaan. Er is altijd een kleiner percentage, laten wij zeggen "niet-verklaarbare" werkingen. Niet alle geheimen van de vaste sterren zijn blootgelegd, maar de Ouden hebben ons wel veel informatie meegegeven en in de grote stroom van vertaalde Hellenistische documenten van de laatste 10 à 15 jaar zit redelijk veel informatie verpakt over de werking van de sterren.

Uiteraard moet u proberen om de "theorie" van de constellaties en de sterren te begrijpen. Deze theoretische benadering is in hoofdstuk 3 en 4 al grotendeels gegeven, maar dit hoofdstuk zal ook nog veel nieuw materiaal toevoegen dat u zich eerst eigen moet zien te maken. Vervolgens moet u gaan proberen om dit in praktische zin te combineren. Neem zoveel mogelijk horoscopen van mensen die u redelijk goed kent en waarvan u het levensverhaal redelijk goed kent. Veel van deze levensloop zal uit de specifieke vaste sterren te verklaren zijn, die zodiakaal conjunct moeten staan met planeten of huizen van de horoskoop. Ook de progressies van planeten of huizen over de vaste sterren kunnen grote keerpunten en gebeurtenissen aangeven. U dient daarvoor over een goed en consistent systeem van progressies te beschikken, waarover in hoofdstuk 8 meer.

Eerst zullen de ruim 110 vaste sterren die in dit boek besproken worden in theorie worden uitgelegd en langzamerhand zal dan duidelijk worden wat u van een bepaalde ster kunt verwachten.

6.02 Een analyse naar de planeetinvloed van de sterren

In de Tetrabiblos noemt Ptolemeus in de hoofdstukken 9, 10 en 11 de constellaties op en hij vermeldt de invloed die deze hebben, alsmede van diverse kenmerkende individuele sterren. In hoofdstuk 4 kunt u dit herhaaldelijk terugvinden. Ptolemeus maakt dus daadwerkelijk verschil tussen diverse sterren uit dezelfde constellatie. Een voorbeeld van de constellatie Leo (Leeuw). Ptolemeus schrijft: "...van de sterren in de Leeuw zijn de twee in het hoofd zoals Saturnus en gedeeltelijk als Mars. De drie in de nek zijn als Saturnus en in enige mate als Mercurius. De heldere ster in het hart, Regulus genoemd, komt overeen met Mars en Jupiter. Die in de lendenen en de heldere in de staart zijn als Saturnus en Venus, die in de dijbenen lijken op Venus en in mindere mate op Mercurius...".

Als u afbeelding 21 nog eens bekijkt, dan ziet u deze sterren in het kaartje aangegeven. De beide sterren μ -Leonis (**Ras Elased Borealis**) en ε -Leonis (**Ras Elased Australis**) zijn van de invloed van Saturnus en in mindere mate als Mars. Ras Elased Australis staat ook bekend als Algenubi en die ster vindt u aan het einde van het boek nader verklaard. De drie sterren in de nek zijn resp. ζ -Leonis (**Adhafera**), γ -Leonis (**Algeiba**) en η -Leonis (**Al Jabha**) met de invloed van Saturnus en in mindere mate Mercurius. De ster in de lendenen is δ -Leonis (Zosma) en werkt als Saturnus met Venus, de ster in de staart is β -Leonis (Denebola) en werkt als Saturnus-Venus, de ster in de dijbenen is θ -Leonis (heeft geen naam) en tenslotte komen wij uit bij de belangrijkste ster, α -Leonis, ofwel Regulus, waarover tot nu toe al vaak is geschreven in dit boek.

Op soortgelijke wijze zijn van veel sterren de invloeden bekend, zoals Ptolemeus die gaf. Hoe hij dat deed, is tot op heden een groot raadsel. Er wordt verondersteld dat dit samenhangt met de kleur van de ster en van zijn grootte, zijn magnitude dus. Een ster die een beetje roodachtig eruit zag, zijn met Mars samenhangen, sterren die een geel-groen achtige kleur hadden, zouden met Saturnus overeenkomen, maar het is nog steeds niet verklaard hoe Ptolemeus kon aangeven dat een ster werkt volgens Saturnus en in mindere mate als Mars, om maar eens een voorbeeld te noemen. Er zijn hele analyses uitgevoerd naar de spectraalklassen van alle sterren, Elke ster behoort tot een bepaalde spectraalklasse, die overeenkomt met zijn temperatuur. De temperatuur bepaalt de kleur van een ster. Toch is er geen goede overeenkomst te vinden tussen alle sterren die uit dezelfde spectraalklasse komen en hun veronderstelde invloed. Het is dus één van de best bewaarde geheimen van Ptolemeus. Het is echter ook het BESTE geheim, want de werking komt zeer vaak miraculeus overeen met die planeten in de horoskoop. Wellicht wordt er ooit nog eens een oud Hellenistisch boek gevonden dat een definitief antwoord geeft op deze vraag.

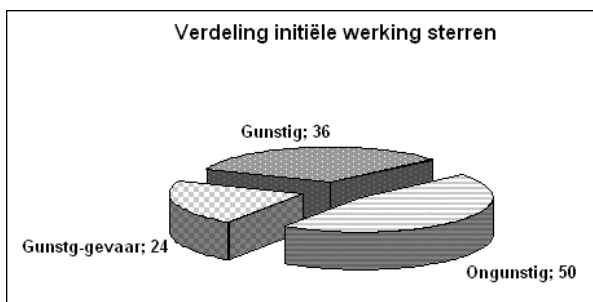
Wij moeten het ermee doen en het beste dat wij eerst kunnen doen, is een analyse maken van sterren die met een bepaalde planeet of een combinatie van planeten overeenkomen. De in paragraaf 3.08 vermelde tabel met 110 vaste sterren is de basis voor deze analyse. Eerst worden de sterren geïnventariseerd die overeenkomen met één enkele planeet, daarna de sterren die een gecombineerde invloed van twee sterren ondergaan. De resultaten vindt u in onderstaande tabel.

Astrologisch gedeelte – H6. De afzonderlijke vaste sterren - 193

Aard ster	Initiële werking	Aantal sterren	Sternummers
Saturnus	Ongunstig	4	1,4,11,34
Jupiter	Gunstig	2	64,108
Mars	Ongunstig	4	16,22,25,37
Venus	Gunstig	2	7,10
Mercurius	Gunstig	1	36
Saturnus-Jupiter	Gunstig	11	5,13,24,33,53,59,99,100,101,103,107
Saturnus-Mars	Ongunstig	7	8,9,43,57,68,72,73
Saturnus-Venus	Ongunstig	14	26,44,48,49,71,74,76,77,78,82,91,95,96,97
Saturnus-Mercurius	Ongunstig	10	15,21,42,45,46,55,58,62,102,104
Jupiter-Mars	Gunstig met gevaar	9	17,32,47,61,66,75,84,90,93
Jupiter-Venus	Gunstig	3	3,69,70
Jupiter-Mercurius	Gunstig	3	86,87,67
Mars-Venus	Gunstig met gevaar	2	60,94
Mars-Mercurius	Gunstig met gevaar	13	2,12,18,19,27,28,38,52,63,79,98,109,110
Mars-Maan	Ongunstig	7	6,14,23,30,80,81,83
Mars-Zon	Ongunstig	4	40,41,85,88
Venus-Mercurius	Gunstig	13	20,29,30,31,35,51,54,56,65,89,92,105,106
Venus-Maan	Gunstig	1	50
		110	

Als nu de sterren worden gegroepeerd op werking, dan is de volgende verdeling te zien:

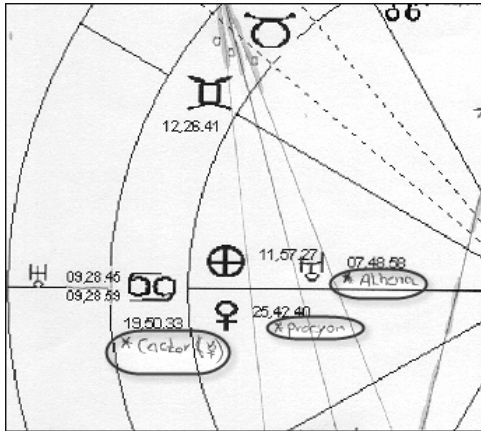
Initiële werking	Aantal sterren
Ongunstig	50
Gunstig met gevaar	24
Gunstig	36
	110

Astrologisch gedeelte – H7. Praktisch werken met vaste sterren - 228

U kunt nu gaan bepalen welke vaste sterren daadwerkelijk een invloed hebben door te kijken naar de magnitude, de orb en de declinatie van de ster die u "ergens" zou moeten berekenen. In het programma Newcomb Versie-5 zal het aspectentrapje worden uitgebreid met de declinatie van de ster en de aanduiding van de magnitude, zodat u kunt beoordelen of de conjunctie qua lengte ook in overeenstemming is met de "conjunctie" qua declinatie binnen een iets ruimere orb (8 graden werd gesuggereerd in het vorige hoofdstuk).

Vervolgens gaat u de vaste sterren die er werkelijk toe doen, overnemen in de horoskooptekening, waarvan hieronder een klein voorbeeld is getoond.

De vaste sterren zijn met de hand ingevuld en vlak naast de planeet of het huis gezet waar ze hun invloed doen gelden.

In de afbeelding zijn deze sterren omcirkeld voor de herkenbaarheid.

Afb. 150 De individuele vaste sterren handmatig ingetekend in de horoskoopfiguur

U bent dan helemaal gereed om uw verdere analyses te doen, zoals in het voorbeeld van paragraaf 6.08 uitgebreid is beschreven.

7.03 Voorbeelden: radix invloeden

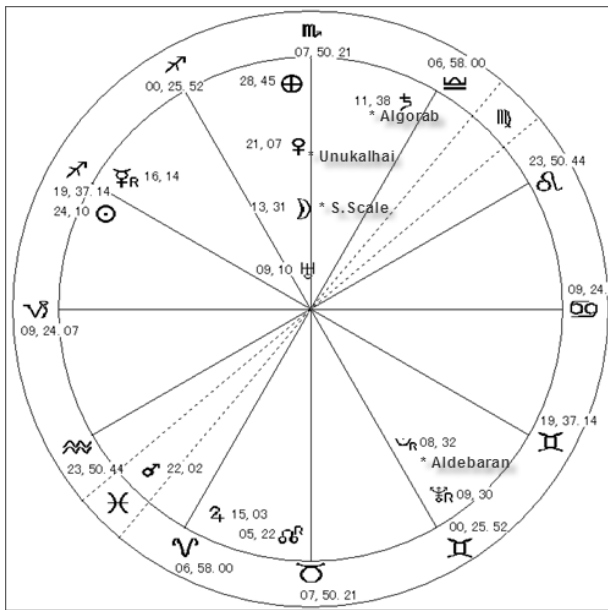
Er zijn honderden voorbeelden te geven van bekende of minder bekende personen die bepaalde vaste sterren conjunct hun planeten of cardinale huizen hebben staan. De lezer is inmiddels vast wel overtuigd geraakt van de werking van de constellaties en de individuele sterren en daarom volstaat het hier om slechts een beperkte selectie te geven van horoscopen van bekende en minder bekende personen.

Allereerst volgt een aantal horoscopen waarvan de bezitter een extreme rijkdom bezit of bezat. Zoals u inmiddels al weet, voegen de vaste sterren alleen maar iets toe aan het totaalbeeld van de horoskoop. Ze kunnen nooit alleen verantwoordelijk worden gehouden voor gebeurtenissen in het leven, maar maken deel uit het geheel.

Als eerste volgt hier de horoskoop van **Paul J. Getty**, geboren op 15-12-1892 in Minneapolis om 8.43 uur 's ochtends. Getty werd geboren als zoon van een familie die al in de petroleum zat. Hij was een van de eerste mensen in de wereld met een vermogen van meer dan 1 miljard US\$. Hij was een bezeten verzamelaar van kunst en antiek en zijn collectie vormt de basis van wat nu het J. Paul Getty Museum in Los Angeles, Californië is. In 1953 werd Getty uitgeroepen tot de rijkste man ter wereld. In 1914 werkte hij gedurende 1 jaar in de olievelden van zijn vader, waarna hij

Astrologisch gedeelte – H7. Praktisch werken met vaste sterren - 229

met de verdiensten zijn eigen olieveld kocht en van daaruit werkte aan zijn wereldrijk. Bij het overlijden van zijn vader erfde hij 15 miljoen dollar. Getty was een sterk seksueel gedreven man die tot 5 keer trouwde en waaruit 5 zonen werden geboren. Toen een van zijn kleinkinderen in 1973 werd gegijzeld, weigerde hij een losgeld te betalen, waarop het oor van het kind werd afgesneden en per enveloppe werd toegestuurd. De vader van de jongen leende bij Paul Getty het losgeld tegen 4% rente, waarop de kleinzoon werd vrijgelaten. Een harde man dus die Getty. De horoskoop:

Opvallende zaken zijn er voldoende. Uranus als heerser van het 2^e huis maakt een langdurig inlopend sextiel vanuit het MC (beroep) met de Ascendant (door eigen genialiteit). Venus staat conjunct **Unukalhai**, de alfaster van Serpens, de Maan staat conjunct **South Scale**, en dat is de hoofdster van de zuidelijke klauw van de Schorpioen. Beide vrouwelijke planeten in het 10^e huis zorgden voor doofheid van de moeder, maar ook een grote stugheid jegens Paul. De vader (Pluto) werkte al in de olie en Pluto staat conjunct Aldebaran. Merk op dat Saturnus als heer van de Ascendant conjunct de ster Algorab staat en grote gierigheid aangeeft.

Afb. 151 Radixhoroskoop Paul Getty

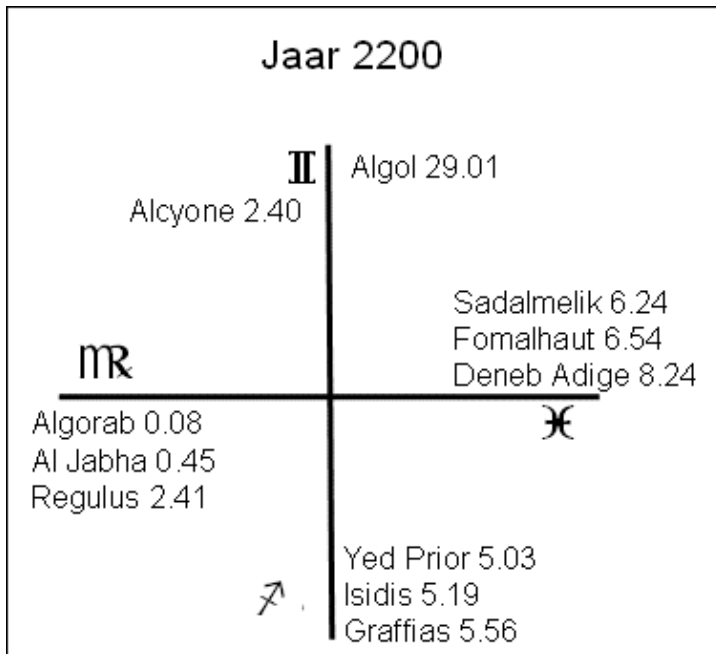
Alle conjuncties met de sterren vallen binnen de 1 graad orb in dit en alle hierna te geven voorbeelden, dus het gaat om zeer nauwe conjuncties qua zodiakale lengte. De Maan als heerser van het 7^e huis op South Scale geeft de vele problemen aan met de echtgenoten, leugens, verwickelingen en schandalen.

Getty's succes en vermogen wordt enerzijds aangegeven door Uranus sextiel ASC, maar in het kader van de vaste sterren zeer zeker door.... **Pars Fortuna conjunct Bungula** met een orb van minder dan 1 graad. Bungula heeft een werking van Venus-Jupiter en is weldadig van aard. De plaats van het Pars in Schorpioen in het MC geeft natuurlijk de oliebusiness aan. Het Pars wordt vanaf de oudheid al gezien als de bron van vermogen, welvaart of geluk. Kijkt u aan het einde van dit boek naar de betekenis van deze ster, indien Zon, Maan of ASC erop staan en bedenk dat het Pars Fortuna juist de samenstelling is van deze drie horoskooppunten.

De sterke belading van de genoemde vaste sterren betekent hier nóg iets en dat is het verval van de familie Getty. In plaats van zich te handhaven als een dynastie werd de familie versplinterd en geteisterd door scheidingen, drugsmisbruik en zelfmoord.

Astrologisch gedeelte – H8. Bijzondere verbanden tussen de sterren - 253

Zo zal de situatie in het jaar 2200 ongeveer eruit zien:

Door de precessie van de Aardas zullen deze sterren in 300 jaar een afstand van $4^{\circ} 10'$ afleggen, nu voorwaarts in de zodiak, omdat het jaartal in de toekomst ligt. Het gehele “echte” vierkant wordt nu gevormd vanuit de beweeglijke tekens en dit is een geheel nieuw tijdperk voor de mensheid. Vanaf dat moment zullen deze sterren gedurende de daarop volgende 2000 jaar een echt vierkant blijven vormen in de beweeglijke tekens. Natuurlijk zijn het maar 11 sterren van de 110 gedocumenteerde uit het werk van Robson en buiten deze 110 sterren zijn er nog ettelijke die niet zo sterk gedocumenteerd zijn, maar ongetwijfeld een werking zullen hebben. Dit verschijnsel biedt echter toch een grote bron voor nader onderzoek naar de werking die deze sterren in de toekomst zullen krijgen.

Reeds nu al staan de beroemde sterren Regulus en Alcyone niet meer in hun gebied van resp. Leeuw en Stier, maar zijn ze door precessie al terecht gekomen in de respectievelijke tekens Maagd en Tweelingen. Dit geldt dus nu al voor de geboren en na 2010.

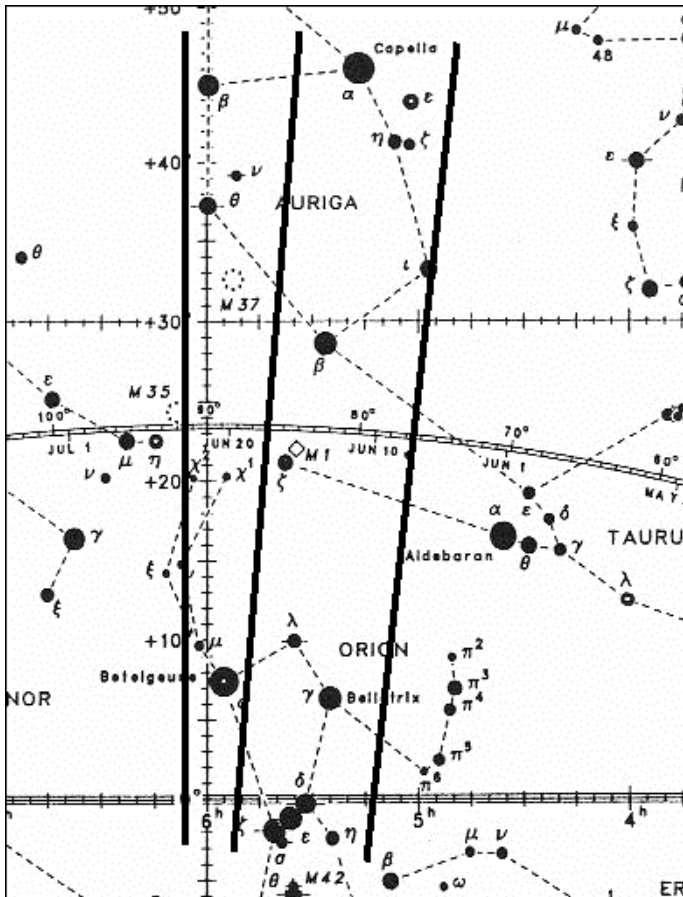
Regulus, ofwel cor-Leonis (het hart van de Leeuw) staat in het **teken** Maagd en krijgt daardoor minder dierlijke, maar meer menselijke trekjes, sommige zaken kan men letterlijk vertalen in de astrologie. Grote militaire veldheren en wereldleiders, zoals het verleden kende (Alexander de Grote, Dzejngis Kahn, de Romeinse keizers, Napoleon, Hitler, etc, etc.) konden op hun manier groot worden met Regulus als cor-Leonis in het **teken** Leeuw, maar vanaf nu is dat bijna niet meer mogelijk. Cor-Leonis geeft nog steeds leiders aan en strijd wordt nog steeds gevoerd, maar steeds meer is die strijd intellectueel, gericht op sociale hervorming (beweeglijke tekens) en steeds minder is die strijd met het wapentuig. Naarmate meer en meer van deze sterren in de beweeglijke tekens komen, zal dit effect sterker worden.

Astrologisch gedeelte – H8. Bijzondere verbanden tussen de sterren - 254

In al die 6000 onderlinge hoeken tussen de 110 vaste sterren zijn er ook enkele nauwe conjuncties te ontdekken. De afbeelding hieronder toont hiervan een voorbeeld. De conjuncties in dit voorbeeld zijn in het origineel lichtgroen gekleurd en zijn in de afbeelding met een kader aangegeven.

ALDEBARAN (MARS -)	67,832	16,3495	69,09011111																	
RIGEL (JUP - MARS)	77,6731	-8,29311	76,13036111	0																
BELLATRIX (MARS - MERC)	80,2099	6,27819	80,24858333	4,118222	0															
CAPELLA (MARS - MERC)	77,6941	45,9181	81,15880556	5,028444	0,910222	0														
PHACT (VENUS - MERC)	84,1878	-34,1161	81,46938889	5,339022	1,220806	0,310583	0													
MINTAKA (SAT - MERC)	81,9797	-0,35736	81,66308333	5,532722	1,4145	0,504278	0,193694	0												
EL NATH (MARS -)	80,3084	28,5411	81,876	5,745639	1,627417	0,717194	0,406611	0,212917	0											
ENSIS (MARS - MAAN)	82,8833	-5,441	82,36988889	6,239523	2,121306	1,211083	0,9005	0,706806	0,493889	0										
ALNILAM (JUP - SAT)	83,0383	-1,25203	82,76472222	6,634361	2,516139	1,605917	1,295333	1,101639	0,888722	0,394833	0									
AL HECKA (MARS -)	83,2157	21,0949	84,08658333	7,956222	3,838	2,927778	2,617194	2,4235	2,210583	1,716694	1,321861									
POLARIS (SAT - VENUS)	22,9217	88,8775	87,86172222	11,73136	7,613139	6,702917	6,392333	6,198639	5,965722	5,491833	5,097									
BETELGEUZE (MARS - MERC)	87,7101	7,39331	88,05597222	11,92561	7,807389	6,897167	6,586583	6,392889	6,179972	5,686083	5,29125									

Zo heeft de ster **Bellatrix** een conjunctie qua lengte met de ster **Capella**, waarbij de onderlinge afstand ca. 54 boogminuten is. De afbeelding hieronder illustreert dit op treffende wijze.

In deze sterrenkaart staan de sterren oorspronkelijk op R.K. ingetekend. De gebogen lijn is de ecliptica, waarop de astroloog nu juist weer zijn zodiakale lengten wil zien.

Ik heb drie dikke lijnen getrokken die de ecliptica op verschillende plaatsen loodrecht snijden. U moet als het ware een beetje “schuin” kijken en vanaf de ster Capella (die bovenaan staat) een lijn naar beneden denken, parallel aan de dikke lijnen.

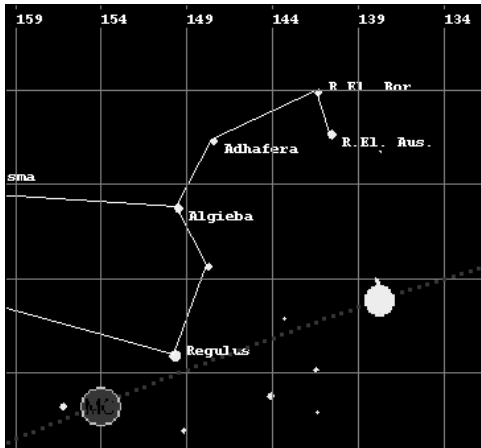
Op die manier kunt u zien dat de ster Capella een klein stukje verder staat dan Bellatrix, qua zodiakale lengte althans. Als u echter kijkt naar de declinatie van deze 2 sterren, dan is het verschil erg groot. Capella staat op +46° en Bellatrix op +8°.

Afb. 169 De conjunctie in lengte van Capella en Bellatrix

In een horoskoop kan dit betekenen dat zowel Capella als Bellatrix conjunct een radix planeet staan, maar een inspectie van de declinatie laat zien dat Capella erg Noordelijk aan de hemel gesi-

Astrologisch gedeelte – H10. De vaste sterren en mundane astrologie - 296

Alweer vindt men planeten, in dit geval de gehele eclips aan het begin van de constellatie Leeuw bijna conjunct de sterren Ras Elased Australis en – Borealis.

Afb. 234

Alles kan toeval zijn natuurlijk, maar vrij kort na de zonsverduistering traden enkele aardbevingen op, juist in het gebied waar de eclips “voorbij” trok. Een kort overzicht van de aardbevingen (bron: KNMI, aardbevingen in Turkije):

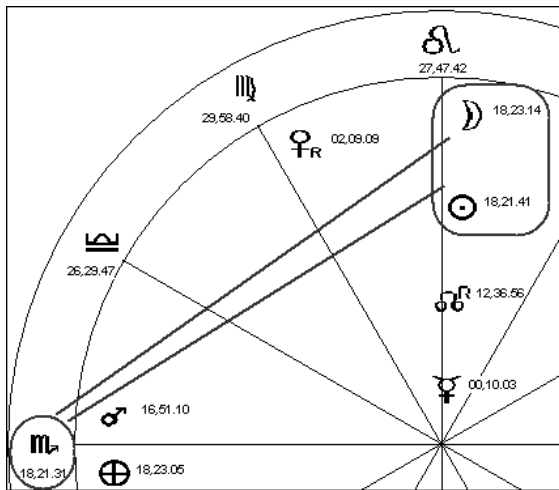
- **17 augustus 1999**, noordwesten van Turkije, $M=7,5$. Slechts 10 km diep. Het epicentrum lag op 40,64 graden noorderbreedte en 29,83 graden oosterlengte, op de Noord-Anatolische breuk. Doordat de beving zo ondiep was, is er veel schade, met name in Izmit, een stad ca. 30 km van het epicentrum.. De beving vond plaats om drie uur 's nachts lokale tijd, waardoor veel slachtoffers in hun slaap zijn verrast.
- **12 november 1999**, noordwesten van Turkije, $M=7,2$. De haarddiepte is ondiep, ca 10 km. Deze beving vond plaats langs de Noord-Anatolische breuk.
- **6 juni 2000**, ten noorden van Ankara, $M=6,1$
- **3 februari 2002**, $M=6,2$. De haarddiepte wordt geschat op 10 km. Deze middelzware aardbeving heeft veel schade aangericht in een relatief klein gebied. Dit is terug te voeren op de geringe diepte van de schok. De beving valt binnen zone 1 van het seismisch risico in Turkije.

In de horoskoop van afbeelding 223 ziet u dat de Ascendant op $22^{\circ} 08'$ Schorpioen staat en in een vierkant staat met de eclips, echter de orb is niet exact. Door nu in het computerprogramma de coördinaten te veranderen, zowel breedte als lengte, kan men de Ascendant **voor dezelfde tijd van de eclips** op een exact vierkant zetten.

Dit is gedaan door de breedte op 38° Noord te zetten en de lengte op $22^{\circ} 30'$ Oost. De tijd van de eclips blijft ongewijzigd, nl. 11.12 uur UT.

De horoskoop die dan ontstaat, vindt u afgebeeld op de volgende bladzijde.

Astrologisch gedeelte – H10. De vaste sterren en mundane astrologie - 297

Hiernaast ziet u de situatie van de eclips op 11 augustus 1999 voor de coördinaten 38° Noord en 22° 30' Oost.

Dit gebied komt overeen met een stukje Griekenland net ten Noord-Westen van Athene

Afb. 235

Volgens het KNMI is er de volgende aardbeving geweest: **Op 7 september 1999** om 12:56 uur UTC vond 20 km ten noorden van Athene een aardbeving plaats. De kracht was 5,9 (Mw) en diepte 10 km. Aardbevingen in Griekenland komen vaak voor, maar in dit gebied vinden relatief weinig aardbevingen plaats. Op de kaart van Griekenland is de horoskoop van de eclips vierkant Ascendant aangegeven met een cirkel en de plaats van de aardbeving met de punt van de pijl.

Afb. 236

Het loont dus de moeite om in horoscopen te berekenen wanneer een eclips helemaal precies conjunct, vierkant of oppositie staat met de Ascendant of eventueel conjunct het MC. De oppositie met het MC in een eclipshoroskoop heeft geen zin, want dan is het nacht en wordt de eclips totaal niet ervaren als een eclips. De ervaring van de verduistering van de Zon overdag is bepalend voor het effect.